

ຂົດຄວາມສາມາດຕົ້ນຕໍ ຂອງການຝຶກອົບຮົມການເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດປ່າ -ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ-

ຂົງເຂດ

01

ຄວາມຮູ້ດ້ານພະຍາດສັດປ່າ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ ສາມາດ:

- 1.1. ເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດພື້ນຖານ ແລະ ສາຍພົວພັນ ລະຫວ່າງ ສຸຂະພາບສັດປ່າ, ສຸຂະພາບຂອງສັດລ້ຽງ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ;
- 1.2. ເຂົ້າໃຈຄຳວ່າ “ພະຍາດຕິດຕໍ່ຈາກສັດສູ່ຄົນ” ແລະ ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຄວນດຳເນີນການເຝົ້າລະວັງພະຍາດຕິດຕໍ່ຈາກສັດສູ່ຄົນ ໃນສັດປ່າ;
- 1.3. ເຂົ້າໃຈບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ໃນວຽກງານເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດປ່າ;
- 1.4. ເຂົ້າໃຈວ່າ “ເຊື້ອພະຍາດ” ແມ່ນຫຍັງ ແລະ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດ;

ຂົງເຂດ

02

ການປະເມີນ ແລະ ວິເຄາະເຫດການ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ ສາມາດ:

- 2.1. ຮູ້ປະເມີນ ສະພາບພື້ນທີ່ ບ່ອນພົບເຫັນການຕາຍຂອງສັດປ່າ ແລະ ກຳນົດວ່າມີຄວາມປອດໄພບໍ່ ໃນການເຂົ້າໄປໃກ້ສັດ ເພື່ອສັງເກດການ ແລະ ສືບຄົ້ນຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ;
- 2.2. ເກັບກຳ ແລະ ຈົດບັນທຶກຂໍ້ມູນເຫດການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບ ສະຖານທີ່ ແລະ ສັດ.

ຂົງເຂດ

03

ການປະຕິບັດດ້ານຄວາມປອດໄພຕໍ່ຕົນເອງ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ ສາມາດ:

- 3.1. ເຂົ້າໃຈວ່າໃຜຄວນໃສ່ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົນເອງ ໃນເວລາເກັບຕົວຢ່າງສັດ;
- 3.2. ເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງ ເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໃສ່ຜ້າອັດປາກ, ຜ້າກັນເບື້ອນ, ຖົງມື ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕາ ແລະ PPE ອື່ນໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນເວລາເຮັດວຽກງານກ່ຽວກັບພະຍາດຕິດຕໍ່ຈາກສັດສູ່ຄົນ ແລະ ການແຜ່ເຊື້ອພະຍາດ;
- 3.3. ໃສ່ ແລະ ຖອດອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົນເອງ (PPE) ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຖືກຕາມລຳດັບ;
- 3.4. ຖືມ/ກຳຈັດ ອຸປະກອນ PPE ທີ່ບິນເບື້ອນ/ເບື້ອນ ໃຫ້ເໝາະສົມ.

ຂົງເຂດ

04

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ ສາມາດ:

- 4.1. ລາຍງານ ເຫດການເຈັບປ່ວຍ/ຕາຍ ໃຫ້ກັບໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງທີ່ເໝາະສົມ ຕາມສາຍລາຍງານ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ SOP ຂອງການເຝົ້າລະວັງສຸຂະພາບສັດປ່າ (ທີ່ ເອກະສານນະໂຍບາຍອື່ນໆ);
- 4.2. ຮັບຮູ້ວ່າເວລາໃດຕ້ອງ ດຳເນີນການສືບຄົ້ນການລະບາດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ລະດົມອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດຈາກພາກໃດແຕ່ເພື່ອດຳເນີນການສືບຄົ້ນ.

ຂົດຄວາມສາມາດຕົ້ນຕໍ ຂອງການຝຶກອົບຮົມການເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດປ່າ -ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ-

ຂົງເຂດ

05

ການເກັບຕົວຢ່າງ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຂົນສົ່ງ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ ສາມາດ:

- 5.1. ເກັບຕົວຢ່າງທາງປາກ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ສະວັບ (swab) ປົນເປື້ອນ;
- 5.2. ເກັບຕົວຢ່າງທາງຮູທະວານ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ສະວັບ (swab) ປົນເປື້ອນ;
- 5.3. ເກັບຕົວຢ່າງຈາກອາຈົມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
- 5.4. ໝາຍລະຫັດຕິດຫຼອດຕົວຢ່າງ ທີ່ຖືກຕ້ອງ;
- 5.5. ບັນຈຸ/ຫຸ້ມຫໍ່ຕົວຢ່າງ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປອດໄພ;
- 5.6. ບັນຈຸຊາກສັດ (ພ້ອມກັບແບບພິມບັນທຶກເຫດການສັດປ່າເຈັບປ່ວຍ/ຕາຍ) ໃສ່ຖົງ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ປອດໄພ;
- 5.7. ເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດພື້ນຖານ ແລະ ຄຳແນະນຳ ສຳລັບການເກັບຮັກສາຕົວຢ່າງດ້ວຍຄວາມເຢັນທີ່ຖືກຕ້ອງເໝາະສົມ

ຂົງເຂດ

06

ການຜ່າຊາກສັດ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ ສາມາດ:

- 6.1. ປະຕິບັດຕາມ ຂັ້ນຕອນການຜ່າຊາກສັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນລະບົບ ສຳລັບແຕ່ລະໝວດສັດ (taxa);
- 6.2. ໝັ້ນໃຈໃນການເກັບຕົວຢ່າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເກັບຮັກສາໃນ ສານ/ພາຊະນະ ທີ່ເໝາະສົມ;
- 6.3. ໝາຍລະຫັດຕິດຫຼອດຕົວຢ່າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;
- 6.4. ບັນທຶກຂໍ້ມູນ ການຄົ້ນພົບທີ່ໄດ້ຈາກການກວດກາໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເກັບບັນທຶກດ້ວຍພາບຖ່າຍຢ່າງເໝາະສົມ;
- 6.5. ກຳຈັດຊາກສັດໃຫ້ປອດໄພ ແລະ ດຳເນີນຕາມ SOP ເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດປ່າ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຫຼື ເອກະສານນະໂຍບາຍອື່ນໆ).

ຂົງເຂດ

07

ການສືບຄົ້ນການລະບາດ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດປ່າ ສາມາດ:

- 7.1. ຮັບຮູ້ວ່າເວລາໃດຄວນ ກຳນົດໃຫ້ມີການດຳເນີນການສືບຄົ້ນການລະບາດ.
- 7.2. ປະຕິບັດຕາມ ຂັ້ນຕອນດຳເນີນງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ຂອງການເຝົ້າລະວັງພະຍາດສັດປ່າ ແລະ/ຫຼື ບົດແນະນຳ/ຄູ່ມື ເພື່ອກະກຽມ ແລະ ຈັດອຸປະກອນ ໃນການດຳເນີນການສືບຄົ້ນການລະບາດ.
- 7.3. ຊ່ວຍເຫຼືອຄູ່ຮ່ວມງານລັດຖະບານ ໃນການນຳພາການສືບຄົ້ນການລະບາດ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ.